

Tilsvarende spørgsmålet om at få enkeltbeløb oplyst. Det er også interessant. For nylig kom det frem, at Berlingske Tidendes Officin, eller hvad det hedder, havde givet betydelige beløb til de borgerlige partier, og det var da med til i hvert fald for mig at forklare dele af den dækning, vi havde oplevet. Tilsvarende hvis man forhandler Nordsøen, er det da interessant at vide, hvor meget der er givet af penge osv. Så vi er tilhængere af den fulde åbenhed.

Men vi føler os bundet af, at der siden midten af 1980'erne – både i 1980'erne og 1990'erne – har været en forståelse mellem det ene af regeringspartierne og Socialdemokratiet med hensyn til, hvordan vi skulle regulere vilkårene for politisk arbejde i Danmark.

Den omfatter tre elementer: Dels partistøtten, altså den offentlige støtte til de politiske partier, dels spørgsmålet om mulighed for som det andet, at de i en faglig organisation, der ikke ønskede, at deres faglige kontingent skulle bruges til politiske formål, fik mulighed for at melde fra over for det, og endelig for det tredje en større grad af åbenhed om bidrag til partiernes valgkampe fra private virksomheder, organisationer osv. Det synes jeg var en fornuftig balance, hvor man altid kan arbejde for at gøre åbenheden større, frivilligheden større, de offentlige tilskud bedre osv.

Men før man forlader denne forståelse, skal man tænke sig godt og grundigt om, og vi vil i hvert fald overholde vores del af forståelsen.

Så selv om vi har fuld sympati for SF's forslag og gerne under udvalgsarbejdet vil arbejde med de her ting og også gerne med dem, vi har forståelsen sammen med, så er det for os meget afgørende, hvad ministeren siger her i Folketinget med hensyn til, at vi fortsat kan have denne forståelse mellem os, der sikrer balance og sikrer ordentlige vilkår for det politiske arbejde, eller om man føler sig helt frit stillet.

Kl. 16.20

Man kan altid arbejde på at gøre et forlig eller en forståelse bedre, og det er vi villige til at gøre i det her tilfælde, for vi synes, SF har ret i sin argumentation; men vi føler os forpligtet.

Socialdemokratiet løber aldrig fra indgåede aftaler.

Poul Nødgaard (DF):

Med det beslutningsforslag, som behandles her i dag, ønskes der foretaget en justering af de beløb, som partierne både lokalt og landsmæssigt

skal opgive i deres regnskaber vedrørende de såkaldte private bidrag.

Alle ved jo, at som tingene er nu, skal man opgive i regnskaberne, ikke hvor meget folk har givet, men dem, der har givet over 20.000 kr., hvad enten det er privatpersoner, firmaer, fagforeninger eller lignende.

Jeg vil i den forbindelse gerne sige, at det ikke kan udelukkes, at Dansk Folkeparti vil støtte det her forslag, når det kommer til endelig afstemning. Vi synes, der er nogle rigtige ting i det ud fra det grundsynspunkt: Hvorfor kan vi ikke have hundrede procent åbenhed om, hvordan partiernes regnskaber ser ud?

Men der er lige en lille krølle på det, og jeg vil håbe, at forslagsstilleren, hr. Aage Frandsen, lige hører efter: Det var, om vi kunne blive enige om eventuelt under udvalgsarbejdet – og det betyder ikke noget, om det bliver vedtaget i indeværende folketingsssamling eller måske først i næste – at vi får set meget alvorligt på kandidater til byråd, til amtsråd, til Folketinget, at det bliver vurderet, i hvilken udstrækning de får finansieret deres valgkampe uden om partiregnskaber, f.eks. ved bidrag fra fagforeninger, fra arbejdsgiverorganisationer og lignende. Det synes jeg er utrolig vigtigt, for det foregår alt sammen uden for partiregnskaberne.

Når jeg hjemme – hvis hr. Auken og ministeren også har tid at høre efter – i mit eget område kan se til byrådsvalg, hvorledes der er fagforeninger, der indrykker store helsides annoncer til fordel for bestemte kandidater, specielt socialdemokratiske kandidater, og jeg ved bestemt, at det ikke er den lokale partiforening, der betaler det, men det er f.eks. HK eller et andet fagforbund, så begynder jeg at gruble over, om vi har lighed for kandidaterne.

Derfor vil jeg nok sige, at hvis vi skal have alt det her sat på plads med, hvordan folk kommer i et byråd, i et amtsråd og i Folketinget, så synes jeg, det må offentliggøres på en eller anden måde, så befolkningen f.eks. ved, at de og de kandidater opstiller, ved sidste valg opnåede de valg, og da blev de støttet med så og så meget, så det på kroner og øre bliver opgivet. Det er måske ikke noget, partierne som sådan skal have noget at gøre med, ja, det skal de, men det skal ikke ind i deres regnskaber, men der skal blive redegjort for disse forhold. Det synes jeg er ganske afgørende fundamentalt rigtigt.

Så kan man spørge, hvad det har med det her forslag at gøre. Jeg synes, det kunne være meget